

jan is bij oom
hij eet ijs
oom zit op een bank
wie zijn er nog meer
suus en zus

Zus kruipt op de grond, maar Suus springt rond.
Suus heeft haar ijsje al op. Wat smaakt dat lekker.
Mmm! Dat is nog eens smullen.

Dan schreeuwt Jan: "O, kijk eens oom. Daar varen schepen, . . . wel drie achter elkaar." Jan holt naar de kant van het water. Suus draaft met hem mee en buigt zich over de kademuur om beter te kunnen kijken. Zus waggelt hen achterna. Oom houdt een oogje in het zeil.

In de haven drijft allerlei rommel: kisten, kratten, planken, een grote plastic zak, een boomtak met bladeren en zelfs . . . een kapotte matras!
Een grijs-witte meeuw scheert over hen heen.

De kinderen zwaaien met hun zakdoek naar het voorste schip. Tot hun verrukking laat de boot zijn stoomfluit horen. "Hij zegt ook dag", lacht Suus en danst van plezier.

Maar dan klapt oom in zijn handen. Hij roept: "We moeten naar huis, hoor!" Jan en Suus zijn gehoorzaam, ze komen direkt. Zus strubbelt echter tegen en begint te zeuren. Oom glimlacht en zegt: "Je bent een kleine schavuit." Met een reuzenzwaai tilt hij haar op zijn schouders. "Kom jongens, niet treuzelen, in galop naar huis, anders wordt tante ongerust."

De kinderen lopen op een sukkeldrafje met oom mee langs enorme pakhuizen, kantoren, opslagplaatsen met containers, parkeerterreinen vol met vrachtwagen. Oom puft ervan. "Ik word oud, mijn gewrichten kraken helemaal". "Daar ligt die mammoettanker nog", wijst Suus. Ze is trots op dat moeilijke woord. "Gaan we weer met de metro?", vraagt Jan. Oom grinnikt bevestigend, hij grabbelt naar zijn portemonnee en vist alvast tussen munten en verkreukelde briefjes het kaartje tevoorschijn. Daar zijn ze al bij het metrostation. "Goed uitkijken hoor", zegt oom, "en op de zebra oversteken".